

КОЈЕ МЕСТО У ИСЛАМУ ЗАУЗИМАЈУ СУФИЈЕ?

ما هو مكان الصوفية في الإسلام؟

<Српски – Serbian – صربي>

Мухаммед ибн Салих Ел-Мунецид

www.islamqa.info

الشيخ محمد بن صالح المنجد

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Амра Дацић

ترجمة: ليوييتسا يوفانوفيتس

مراجعة: عمرة داتسيتش

Које место у Исламу заузимају суфије?

Питање: Које место у Исламу заузимају суфије? Колико је исправно мишљење да постоје Божији робови и Његови штићеници који имају блиску везу са својим Господаром? Неки људи су чврсто уверени у истинитост ове појаве, и сматрају да за то имају потврду у разним религијама и на готово свим меридијанима. Какав суд донети о онима који за себе тврде да су суфије или њихови следбеници? Зар молитва и спомињање Бога није једна врста везе између роба и његовог Господара?

Одговор: Захвала припада Узвишеном Аллаху (Богу). Термин суфизам није био познат у периоду живота Божијег Посланика, нека је над њим Божији спас и мир, нити у периоду његових другова и прве генерације након њих. Тек након ових првих генерација на сцену долази једна скупина побожних и скромних људи који су носили вунену одећу (суф), па су их прозвали овим именом – суфије. Други су на становишту да су добили назив по грчкој речи "софија", што у преводу значи мудрост. Оно што неки тврде да су своје име добиле од речи "сафа" (бистрина, чистоћа, јасност), не може да се сматра исправним, пошто је "номен релативум" (тј. име изведено из другог суфиксом - ијј) од речи "сафа" сафаијј, а не суфијј.

Појавом овог новог имена и групе која га носи, дошло је до још већег расцепа и раскола у редовима муслимана. Прве суфије су се разликовале од каснијих, по томе што је код ових последњих појава увођења новотарија у вери била знатно израженија, као што им мали и велики ширк (обожавање неког другог мимо Бога) нису били непознаница. Божији Посланик,

нека је над њим Божији спас и мир, упозорио је на њихове новотарије у следећим речима:

"Клоните се новина у вери, јер је свака новина новотарија а свака новотарија је заблуда!" (Хадис бележи Тирмизи)

У ономе што следи покушаћемо да направимо компарацију између веровања суфија и њихових обреда и учења ислама које се заснива на Кур'ану и суннету (пракси) Божијег Посланика, нека је над њим Божији спас и мир.

1. Постоје многи суфијски правци, као што су тицаније, кадирије, накшибендије, шазилије, руфаије и други. Следбеници ових редова сматрају да су само они на истини, а да су сви други у заблуди. Узвишени Бог забрањује раздвајање и дељење међу муслиманима, као што у Часном Кур'ану каже:

...и не будите од оних којиу обожавању поред Бога и друге обожавају, од оних који су веру своју разбили и у странке се поделили; свака странка задовољна оним што исповеда. (Кур'ан, Византинци, 31-32)

2. Поједине суфије су, поред Узвишеног Бога, почеле да обожавају посланике, нека је над њима Божији спас и мир, и живе и мртве добре људе. Обраћају им се речима као што су: "О Џејлани!", "О Рифаи!", "Помози Божији Посланиче!", "На тебе се ослањамо, о Божији Посланиче!" итд. Узвишени Бог забрањује да се у стварима које су само у Његовом домену обраћа неком

другом мимо Њега, па се такав чин означава многобоштвом. Узвишени Бог, каже:

"И, поред Аллаха, не моли се ономе ко ти не може ни користити ни наудити, јер ако би то урадио, био би, уистину, неверник." (Кур'ан, Јона, 106)

3. Суфије сматрају да постоје добри људи којима је Узвишени Бог, предао вођење, управљање и уређење ствари на овоме свету. Узвишени Бог у Кур'ану наводи одговор мнобобожаца на питање које им је постављено:

Упитај: 'Ко вас храни с неба и из земље, чије су дјело слух и вид, ко ствара живо из неживог, а претвара живо у неживо, и ко управља свим'? – 'Аллах!' – рећи ће они -, а ти реци: 'Па зашто Га се онда не бојите?' (Кур'ан, Јона, 31)

На основу овога закључујемо да су арапски многобошци боље познавали Узвишеног Бога од таквих суфија које сматрају да они управљају стварима на овом свету.

4. Суфије, исто тако, при појави неке невоље, траже заштиту код неког другог, мимо Узвишеног Бога који каже:

Ако те од Бога каква невоља погоди, - па нико је осим Њега не може уклонити; а ако ти какво добро подари, - па, само је Он Свемоћни. (Кур'ан, Ел-Ен'ам, 17)

5. Неке суфије верују у вахдетул-вуџуд (пантеизам) где поистовећују Створитеља и створено, тако да је код њих све што постоји божанство.

6. Суфије позивају одрицању од овога света, занемаривању узрочно-последичних фактора и напуштању борбе на Божијем путу. Узвишени Бог каже:

...и настој да тиме што ти је Бог дао стекнеш онај свет, а не заборави ни свој удео у овоме свету. (Кур'ан, Казивања, 77)

7. Суфије ихсан (највећи степен веровања) као ексклузивно право, приписују искључиво својим учењацима. Они од мурида (следбеника) захтевају да себи у мислима представе учењака када год спомену Узвишеног Бога, па чак и у самој молитви. Неки иду чак дотле да стављају учењакову слику испред себе за време молитве. Божији Посланик, нека је над њим Божији спас и мир, у хадису каже:

"Ихсан је да обожаваш Узвишеног Бога, као да Га гледаш, па ако Га ти не видиш, заиста, Он тебе види!" (Хадис бележи Муслим)

8. Суфије, такође, сматрају дозвољеним плес и употребу дефа и музичких инструмената, као и подизање гласа приликом спомињања Бога. Узвишени Бог каже:

Прави верници су само они чија се срца страхом испуне када се Бог спомене. (Кур'ан, Ел-Енфал, 3)

Можете да их видите како код зикра (спомињања Бога) изговарају само Божије име: "Аллах, Аллах, Аллах!" Овакав начин зикра се сматра новотаријом и говором који не носи у себи верозаконско значење. Неки иду и даље од тога, па изговарају само: "Ах,Ах!" или "Ху, ху!" Став ислама и суннета о питању зикра јесте да муслиман спомиње свога Господара исправним и разумљивим говором за који има награду код Узвишеног Бога као што су речи: 'Субханаллах' – нека је слављен Аллах; 'Елхамдулиллах' – хвала Богу; 'Ла илахе иллаллах' - нема истинског бога осим Аллага; 'Аллаху екбер' – Бог је највећи и слично.

9. Суфије у својим стиховима, за време зикра, као тематику узимају жене и дечаке. Страствена љубав, заљубљеност, жудња и слично мотиви су које том приликом спомињу, као да се налазе на каквој забави где се плеше уз вино, плескање и галаму. Све набројано се убраја у многобожачке обичаје, обреде и ритуале. Узвишени Бог, каже:

Молитва њихова поред Храма своди се само на звиждање и плескање рукама. (Кур'ан, Ел-Енфал, 35)

10. Неке суфије користе металне шилке и забијају их у своја тела уз узвикивање неких речи, као што је на пример: "Деде!" На тај начин долазе му ђаволи како би му помогли да изведе своју тачку без последица. Узвишени Бог каже:

Ономе ко се буде слепим право да не би Милостивог величао, Ми ћемо му ђавола

натоварити, па ће му он нераздвојни друг постати. (Кур'ан, Украс, 36)

11. Суфије тврде да имају откровења и да познају шта ће да се деси у будућности (скривене ствари), а Кур'ан их категоричко побија. Узвишени Бог, каже:

Реци: 'Нико, осим Бога, ни на небу ни на Земљи, не зна шта ће се догодити.' (Кур'ан, Мрави, 65)

12. Суфије, такође, тврде да је Узвишени Бог створио овај свет због Божијег Посланика Мухаммеда, нека је над њим Божији спас и мир, а Кур'ан их демантује речима Узвишеног Бога:

Цине и људе сам створио само зато да Ме обожавају. (Кур'ан, поглавље Ез-Заријат, одломак 56)

Узвишени Бог, се обраћа Мухаммеду, нека је над њим Божији спас и мир, следећим речима:

И све док си жив, Господара свог обожавај! (Кур'ан, Ел-Хиџр, 99)

13. Суфије тврде да је могуће видети Узвишеног Господара још на овоме свету, а Кур'ан их демантује одломком у коме се Мојсије, нека је над њим Божији спас и мир, обраћа Узвишеном Господару речима:

Господару мој, укажи ми се да Те видим! – 'Не можеш Ме видети' – рече. (Кур'ан, Бедеми, 143)

14. Суфије тврде да на јави узимају директно знање од Узвишеног Господара, без посредништва Божијег Посланика, нека је над њим Божији спас и мир, па кажу: "Моје срце ми преноси од мог Господара." Овде се поставља следеће питање: "Да ли су они бољи од посланика или од другова Божијег Посланика, нека је над њим Божији спас и мир?!"
15. Суфије организују скупове и приређују прославе Посланиковог, мир над њим, рођендана, наводно ради доношења благослова на Божијег Посланика, мир на њим, а чиме поступају супротно од његовог учења, и када подижу свој глас приликом спомињања Бога и извођења побожних песама у којима се понекад налази и отворено многобоштво. Да ли је Божији Посланик, нека је над њим Божији спас и мир, прослављао свој рођендан? Да ли су то чинили Ебу-Бекр, Омер, Осман, Алија, Бог био задовољан њима, четворица имама, оснивачи правних школа и други? Ко више зна и ко је исправнијег обожавања, они или суфије?
16. Суфије се посебно припремају за путовање и посету надгробних споменика и гробова, како би постигли благослов њихових становника, и како би тавафили (кружили) око њих, или клали жртве у њиховој непосредној близини. Тим својим делима поступају супротно речима Божијег Посланика, нека је над њим Божији спас и мир:

Посебно се припрема за пут само ради три цамије: Месцидул-Харама (у Мекки), ове моје цамије (у Медини) и Месцидул-Акса'а (у Јерусалиму)."
(Хадис бележе Бухарија и Муслим)

17. Суфије се фанатично држе ставова својих учењака, макар то било супротно ономе што каже Узвишени Бог и Његов Посланик, нека је над њим Божији спас и мир. Узвишени Бог, каже:

О верници, не одлучујте се ни на шта док за то не упитате Бога и Посланика Његовог. (Кур'ан, Собе, 1)

18. Суфије употребљавају талисмане, записе, разне знакове, слова и бројеве како би помоћу њих правили амајлије, заштите и доносили одлуке.

19. Суфије се не задовољавају благословима који су забележени од Божијег Посланика, нека је над њим Божији спас и мир, него сами измишљају благослове који садрже отворено тражење благослова од Божијег Посланика, нека је над њим Божији спас и мир, и тешко многобоштво са којим није задовољан онај на кога се доноси благослов.

Што се тиче питања везаног за тачност постојања везе коју имају суфијски учењаци, одговор је потврдан, али се овде ради о вези са ђаволима, а не са Узвишеним Господаром. Једни другима кићене беседе говоре да би их обманули, као што то Узвишени Бог, каже:

Тако смо сваком веровеснику непријатеље одређивали, ђаволе у виду људи и цинова (духова) који су једни другима кићене беседе говорили да би их обманули – а да је твој Господар хтео, они то не би учинили; зато ти остави њих, и оно што измишљају! (Кур'ан, Ел-Ен'ам, 112)

А ђаволи наводе сараднике своје да се с вама расправљају, па ако бисте им се покорили, и ви бисте, сигурно, многобошци постали. (Кур'ан, Ел-Ен'ам, 121)

Хоћу ли вам казати коме долазе ђаволи? Они долазе сваком лашцу, грешнику. (Кур'ан, Песници, 221-222.)

Ово је та врста везе која постоји у стварности, а не она за коју лажно тврде да је имају са Узвишеним Господаром. (Узвишен је Бог од лажи које износе!) (Погледати **Му'цемул-биде'и**, 346-359.)

Изненадна одсуствовања појединих учењака суфијских редова од очију мурида (следбеника) изравни је резултат везе остварене са ђаволима. Може да се деси, да би повећали дојам и заблуду својих следбеника, да понекад, користе ђаволе ради преношења у нека удаљена места и враћања истог дана или ноћи. Због тога постоји једно веома важно правило које гласи да људе не ценимо и вреднујемо по чудима и неуобичајеним појавама које их праве, него на основу њиховог придржавања или удаљености од Божије Књиге (Кур'ана) и суннета (праксе) Његовог Посланика, нека је над њим Божији спас и мир. Истинске евлије (Божији штићеници) су они који обожавају Узвишеног Бога, онако како је Он прописао, без примеса новотарија. Појава чуда није услов и показатељ да је неко заслужио тај статус и постигао одабрани степен. Опис правих Божијих штићеника дошао је у хадиси-кудсију (хадис кога преноси Божији Посланик, нека је над њим Божији спас и мир, од свога Господара) којег Бухарија преноси од Ебу-Хурејре,

Бог био задовољан њиме, а у коме Божији Посланик, нека је над њим Божији спас и мир, каже:

"Рекао је Узвишени Бог: 'Наговештавам рат ономе ко се буде непријатељски односио према Моме евлији. Најдраже са чиме Ми се може приближити Мој роб јесу дужности (фарзови) које сам му прописао. Затим Ми се и даље приближава све док га не заволим. Када га заволим, постајем његов слух помоћу којег чује, његов вид помоћу кога гледа, његове руке којој дохваћа, његова нога којој крочи. Ако нешто затражи од Мене, Ја ћу му дати и ако потражи уточиште код Мене, Ја ћу му га пружити!" (Бухарија, 2384/5)

Узвишени Аллах (Бог), упућује на прави пут!

Одговорио: учењак Мухаммед Салих ел-Мунеџид

Извор: <http://islamqa.info/ar/4983>

